

Mål C-392/05

Georgios Alevizos mot Ypourgos Oikonomikon

(begäran om förhandsavgörande från Symvoulio tis Epikrateias)

”Fri rörlighet för arbetstagare — Direktiv 83/183/EEG — Artikel 6 — Slutgiltig införsel av motorfordon för privat bruk från en medlemsstat till en annan — Anställd i en medlemsstats väpnade styrkor som av skäl hänförliga till tjänsten tillfälligt stationerats i en annan medlemsstat — Begreppet ’normal hemvist’ ”

Förslag till avgörande av generaladvokat J. Kokott föredraget den 25 januari 2007	I - 3508
Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 26 april 2007	I - 3535

Sammanfattning av domen

1. *Skattebestämmelser — Harmonisering av lagstiftning — Skatter när privatpersoner slutgiltigt för in varor för privat bruk — Direktiv 83/183 (Rådets direktiv 83/183, artikel 1.1)*

2. *Skattebestämmelser — Harmonisering av lagstiftning — Skatter när privatpersoner slutgiltigt för in varor för privat bruk — Normal hemvist i den mening som avses i direktiv 83/183*

(Rådets direktiv 83/183, artikel 6.1)

3. *Fri rörlighet för personer — Arbetstagare — Likabehandling*

(Artikel 39 EG; rådets direktiv 83/183, artikel 1.1)

1. Punktskatter som tas ut av en medlemsstat vid slutgiltig införsel av ett motorfordon från en medlemsstat till en annan omfattas av tillämpningsområdet för artikel 1.1 i direktiv 83/183 om skattebefrielse på permanent införsel från en medlemsstat av personlig egendom om det visar sig – vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera – att de normalt sett skall påföras då en enskild person permanent inför ett fordon för personligt bruk till en medlemsstat från en annan medlemsstat. En särskild registreringsskatt av den typ som är föremål för prövning i målet vid den nationella domstolen omfattas även av tillämpningsområdet för artikel 1.1 i direktiv 83/183 om det visar sig – vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera – att den är kopplad till själva införseln. Skatten anses undantagen från tillämpningsområdet för artikel 1.1 i direktiv 83/183 om den händelse som utlöser skatteplikten enligt de nationella bestämmelser som reglerar skatten i fråga utgörs av en annan händelse än själva införseln, såsom till exempel den första registreringen av fordonet eller

användning av fordonet på nationellt territorium.

(se punkterna 48–49, 51 och domslutet)

2. Artikel 6.1 i direktiv 83/183 skall tolkas så, att en anställd vid en medlemsstats myndigheter, väpnade styrkor, säkerhetstjänst eller hamnförvaltning som vistas minst 185 dygn per kalenderår i en

annan medlemsstat med medlemmarna i sin familj för att utföra en yrkesrelaterad uppgift av tidsbegränsad varaktighet har sin normala hemvist i den mening som avses i nämnda artikel 6.1 i den andra medlemsstaten, under den tid uppdraget varar, eller, om vederbörande i stället fortsätter att ha sin normala hemvist, i den första medlemsstaten.

Begreppet normal hemvist skall nämligen definieras så att begreppet avser både den anknytning, i såväl yrkesmässigt som personligt hänseende, som en person har till en bestämd plats, och den tid som denna anknytning funnits. De måste därför bedömas tillsammans. Med normal hemvist skall förstas den plats vartill den berörde har sitt huvudsakliga intresse knutet. När helhetsbedömningen av de yrkesmässiga och personliga banden inte räcker för att avgöra var den berörda personen har sitt huvudsakliga intressecentrum måste företräde ges åt den plats vartill denne har personlig anknytning.

(se punkterna 54–55, 61–62,
81 och domslutet)

3. Om det efter den hänskjutande domstolens kontroller visar sig att de skatter som tas ut av en medlemsstat vis slutgiltig införsel av ett motorfordon för privat bruk från en medlemsstat till en annan inte omfattas av den skattebefrielse som föreskrivs i artikel 1.1 i direktiv 83/183, ankommer det på samma domstol att, med hänsyn till kraven i artikel 39 EG, kontrollera om tillämpningen av de nationella bestämmelser som reglerar skatterna garanterar att en person som i samband med byte av hemvist inför ett motorfordon i sin ursprungsmedlemsstat inte försätts i en sämre situation än personer som kontinuerligt varit bosatta i denna medlemsstat, bland annat vad beträffar den faktiska värdeminskningen på det fordon för vilket det skall betalas skatt, och, i förekommande fall, kontrollera om en olikhet i behandling är motiverad av sakliga skäl som är oberoende av de berörda personernas hemvist och som står i proportion till det legitima syfte som eftersträvas med de nationella bestämmelserna.

(se punkterna 78, 81 och domslutet)